

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/62/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324010378
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4324010378.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci odsúdeného A. B. pre zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo 04.06.2024, sp. zn. 1Nt/33/2024, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. júla 2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX
z a m i e t a,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) napadnutým uznesením podľa § 9 ods. 2, ods. 4 písm. a), ods. 5 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody, v znení neskorších predpisov, zamietol žiadosť odsúdeného o preradenie na ďalší výkon trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.04.2021, sp. zn. 10T/4/2021 a trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Skalica zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 4T/31/2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Skalica zo dňa 30.06.2021, sp. zn. 6Nt/54/2020, uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 02.09.2021, sp. zn. 6Tos/96/2021, uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 14.10.2021, sp. zn. 4Nt/108/2021 a uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 23.02.2022, sp. zn. 4Nt/108/2021.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený. V jej písomných dôvodoch namietal arbitrárnosť napadnutého uznesenia s tým, že súd nezistil skutočnosti, ktoré ÚVTOS zamĺčalo. Okresný súd rieši predbežné opatrenie, ktoré by malo pozastaviť kázenské tresty. Súd I. stupňa sa zaoberal jeho majetkovými pomermi, nie preradením do minimálneho stupňa stráženia. Nadriadený súd si má prehrať záznamy z pojednávania a zistiť dôvody jeho preradenia, hlavne zo zdravotných dôvodov, lebo „Želiezovce“ nemajú oddiel pre dôchodcov. Žiadal, aby nadriadený súd vo veci sám rozhodol alebo prikázal súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

V doplnení sťažnosti uviedol, že kázenské tresty mu udelili zaujatí policajti, lebo požiadal o predbežné opatrenie a podal proti policajtom aj trestné oznámenie. Tieto informácie si mal sudca preveriť, nie zaujať rozhodnúť. Tým vzniká námietka zaujatosti ako je uvedená v § 31 Trestného poriadku. Žiadal, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenia a prikázal súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

V podaní zo dňa XX.XX.XXXX uviedol, že vec trestného oznámenia na policajtov bola bezdôvodne odmietnutá, preto žiada nadriadený súd o pridelenie „právneho zástupcu“, aby bola zabezpečená objektivita rozhodnutia a právny zástupca sa dostane k požadovaným informáciám.

Na základe žiadosti odsúdeného z XX.XX.XXXX nadriadený súd po predložení mu spisového materiálu súdom I. stupňa ustanovil odsúdenému obhajkyňu JUDr. Máriu Humenskú, ktorá v písomných dôvodoch sťažnosti napadnuté uznesenie hodnotila ako nenáležité a predčasné, na základe nedostatočného zistenia všetkých podstatných okolností. Uviedla, že odsúdenému bol vôbec prvý disciplinárny trest udelený až v období približne 4 rokov výkonu trestu, kedy v ÚVTOS Želiezovce začali pôsobiť noví príslušníci ZVJS – A. C. a D.. Odsúdený je presvedčený, že toto malo súdu I. stupňa napovedať, že udelenie disciplinárnych trestov zo strany „nových“ príslušníkov ZVJS nebolo v skutočnosti odôvodnené neprímeranosťou jeho správania, ale že toto mohlo vyplývať z nimi prechováanej antipatie voči jeho osobe, prejavujúcej sa častokrát šikanóznym prístupom. Neprijateľnosť vystupovania uvedených príslušníkov voči jeho osobe, dotýkajúca sa jeho zdravotného stavu, bola dôvodom, ktorý ho motivoval k podaniu predmetnej žiadosti o preradenie. Ako osoba liečiac sa na diabetes II. typu je nútený aplikovať si X-XXXX denne injekčne inzulín. Trpí vážnym ochorením srdca, denne užíva lieky, výrazné opuchy najmä dolných končatín mu zásadne komplikujú možnosti pohybu a chôdze. Je pre neho náročný akýkoľvek presun v priestoroch ústavu, pri väčšej námahe sa mu dostavuje slabosť a začína pociťovať nevoľnosť. V ústave sú odsúdené osoby bez ohľadu na ich zdravotný stav povinné osobne si prebrať stravu, popísané stavy zažíva aj pri presunoch za účelom prevzatia jednotlivých jedál počas dňa. Toto vzniesol pred príslušníkmi zboru, čo viedlo k udeleniu disciplinárnych trestov. Nesúhlasil s dôvodmi ich udelenia. Pre odsúdených, ktorých zdravotný stav vyžaduje dodržiavanie prísnej diéty, ÚVTOS Želiezovce takúto diétu stravu nezabezpečuje a aj odsúdeným liečiacim sa je v ústave podávaný rovnaký druh jedál ako ostatným odsúdeným. Udelenie disciplinárnych trestov bolo z jeho strany medzičasom napadnuté v civilnom konaní podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia - zákazu priblíženia aj trestného oznámenia na menovaných príslušníkov ZVJS. Súd I. stupňa mal preto o jeho návrhu rozhodnúť až po oboznámení sa s obsahom oboch predmetných spisov. Opomenutie takéhoto postupu považuje za vážny nedostatok napadnutého rozhodnutia, z ktorého dôvodu má za to, že je na mieste jeho zrušenie. Navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a aby sám vo veci rozhodol tak, že podanej žiadosti o jeho preradenie z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia vyhovie.

Prokurátor po vyhlásení uznesenia sa vzdal práva sťažnosti a k podanej sťažnosti odsúdeného sa nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo. Dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Súd I. stupňa vo veci vykonal relevantné dokazovanie. Oboznámil sa s hodnotením odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce, z ktorého bolo zistené, že správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni. Odsúdený porušil povinnosť udržiavať poriadok vo svojich osobných veciach a prechovával nepovolené veci. Nezapája sa do aktivít pedagogického pôsobenia formou prednášok zameraných na protialkoholickú prevenciu a prevenciu proti hazardu. Nerealizovali sa v jeho prípade ani resocializačné a výchovno-vzdelávacie programy. Len ojedinele sa zapájal do výkonu činností pre všeobecný rozvoj osobnosti súvisiacich s udržiavaním ubytovacích priestorov. Bol 2-krát disciplinárne potrestaný, pričom riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody neodporúča jeho preradenie do ústavu na výkon trestu s nižším stupňom stráženia. K osobe odsúdeného je nutné dodať, že v minulosti došiel do stretu s trestným zákonom v XX-XXXX prípadoch, vo výkone trestu odňatia slobody je opakované.

Súd I. stupňa správne v zmysle ustanovenia § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil vlastné rozhodnutie, s ktorým sa nadriadený súd plne stotožňuje, keďže v jeho výroku ani v argumentácii dôvodov nezistil žiaden nedostatok či pochybenie, na podklade ktorého by boli dané dôvody na zrušenie či zmenu napadnutého uznesenia.

Je potrebné pripomenúť, že základným predpokladom pre vyhovie žiadosti odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením z prísnejšieho stupňa stráženia do miernejšieho stupňa stráženia je nutnosť zistiť snahu žiadateľa prejavujúcu sa vo vlastnej aktivite zúčastňovať sa a podieľať sa na takých činnostiach, ktoré vplývajú na odsúdeného v záujme zmien v rebríčku jeho

hodnôt (tobôž, ak sa jedná o osobu viacnásobne trestanú) a prijímanie pozitívnych východísk pre ďalšie pôsobenie odsúdeného vo výkone trestu, ale najmä po prepustení z neho. Pasívne prijímanie donucovacích prostriedkov vyplývajúcich zo samotného režimu odňatia slobody a ani zdravotné dôvody vyplývajúce zo subjektívnych pocitov odsúdeného nie sú relevantnými ani dostatočnými k zmene v spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

Na podklade obsahu predloženého spisového materiálu ani nadriadený súd nezistil dôvody pre kladné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného. Súd I. stupňa vzal do úvahy a vyhodnotil všetky relevantné skutočnosti podstatné k rozhodnutiu v merite danej veci. Správne poukázal na fakty zistiteľné z hodnotenia odsúdeného, že tento počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nedosiahol ani jednu disciplinárnu odmenu, vo výkone trestu je pasívny, nezapája sa do činností súvisiacich s rozvojom jeho osoby a ani v prospech ústavu, preto nesplnil základnú podmienku pre vyhovie žiadosti, ktorou je plnenie programu zaobchádzania. Navyiac odsúdený má evidované dve disciplinárne potrestania, ku ktorým nepredložil sám a ani prostredníctvom obhajkyne, o ktorej ustanovenie žiadal, žiadne podanie svedčiace o akomkoľvek súdnom konaní týkajúcom sa jeho výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ odsúdený uvádzal, že súd I. stupňa rozhodol zaujato, nadriadený súd zistil, že pred samotným konaním a rozhodovaním súdu I. stupňa žiadna z procesných strán, vrátane odsúdeného, nevzniesla námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. Preto len samotný fakt, že súd rozhodol v konečnom dôsledku odlišne od očakávania odsúdeného nemožno ex post (po rozhodnutí) hodnotiť ako konanie zaujaté.

K sťažnostným námietkam týkajúcim sa zdravotného stavu a stravovania vo výkone trestu odňatia slobody nadriadený súd upriamuje pozornosť na možnosť obrátiť sa na lekára vykonávajúceho lekársku službu v príslušnom ústave na výkon trestu odňatia slobody ako osoby oprávnenej posúdiť zdravotný stav odsúdeného i jeho požiadavky v danom smere.

Napokon k námietkam odsúdeného ohľadne arbitrárnosti napadnutého uznesenia, ku ktorým odsúdený neuviedol žiadne bližšie dôvody, nadriadený súd zaujíma stanovisko, že súd I. stupňa sťažnosťou napadnuté uznesenie odôvodnil v súlade s kritériami uvedenými v § 176 ods. 2 Tr. por., pretože z neho možno zistiť, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa konajúci súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

Na podklade týchto skutočností bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)